

www.omkonst.se:

Ömheten mot tomheten

Richard Johansson, *Fåglaerna/ The Birds* – Galleri Magnus Karlsson, Stockholm, 10/9–15/10 2022

Tobias Bradford, *Big Hole* – Saskia Neuman Gallery, Stockholm, 1/9–1/10 2022

Text: Susanna Slöör

Ur *Big Hole* © Tobias Bradford
(Klicka på bilden för hög upplösning)

Hornuggla © Richard Johansson
(Klicka på bilden för hög upplösning)

Det finns en gemensam nämnare mellan Richard Johanssons och Tobias Bradfords utställningar i ett förmänskligande som kommer av sig. Bradfords självporträtt öppnar en avgrund utan botten och Johanssons fåglar står blickstilla som förslutna sfinxar.

Installationsvy © Richard Johansson

Sommargylling © Richard Johansson

GALLERI MAGNUS KARLSSON Richard Johansson, *Fåglaerna/ The Birds*, 10/9–15/10 2022

Är utställningens titel *The Birds* en påminnande varning för att dessa stilla fåglar med olevande blickar plötsligt i raseri kan kasta sig över den som stirrar på dem? Hitchcock lyckades i filmen få en av människans mest främmande men älskade vänner att framstå som monster. Men vad är avsikten hos Richard Johansson? Gissningsvis handlar det om att lyfta fram det väsensfrämmandes rätt att ta plats i det gemensamma rummet. Om kärleken till fåglarnas utseenden alls har ett syfte.

Den sprudlande sommargyllingens solvarma dräkt stående på en ölburk, väcker glädjen över tonåringens första mellanöl i gröngräset. Stenknäckens myndiga blick, granne med en halvrukt cigarett, för tanken till biologimagisterns experiment för att övertya sagda tonåring att lungorna tar skada.

Ornar, uvar, vattenfåglar och en skygg skäggmes bildar en armé av nåbbar. Richard Johansson förstärker och förhöjer deras dräkter till att glänsa som tennsoldatens. Uttrycken balanserar slakt mellan fågelbokens beskrivande syfte och det lätt naivistiska och inte minst älskliga. Lurpassar fåglarna beredda att hänmas sin natur eller lånar de sitt bildspråk som evig gåva till den mänskliga poesin?

Stenknäck © Richard Johansson

Performer © Tobias Bradford

The Softness © Tobias Bradford

SASKIA NEUMAN GALLERY Tobias Bradford, *Big Hole*, 1/9–1/10 2022

En ledjusskärm bokstaverar BIG HOLE i bjärta färger. Saskia Neuman Gallery sträcker sig på djupet in i lokalen och leder in till den fiktiva föreläsningssalen där ämnet behandlar "big hole". En arm klickar fram bilder som Tobias Bradfords konstruerade publik knappast begrundar. En avgrund mellan medveten handling och repetitiv maskin öppnar sig.

Tobias Bradford söker knappast i spåren efter professor Frankensteins gränsövergång till liv utan håller sig distanserat utanför. Den mänskligt verkande åtbörden töms på innehåll samtidigt som den behålls likt en ofullständig instruktion.

Det blir en märklig upplevelse att ta del av dessa "självporträtt" i så måtto att gjutförmen är tagen efter konstnärens kropp. Huden är noga fotograferad och överförd bit för bit till de fiktiva kropparna. De stympas och sätts samman. Konstruktionerna kan även uppfattas som hälsningar till denna konstnärliga tradition med fina svenska föregångare som PO Ultvedt. Är det inte också en Pallarpsk dragspetsbälg som flämtar under föreläsningen. Lådbilsentusiastens byggglädje från barndomen paras med en infernalisk känsla för var gränsen går, för vardagsmaskinen i människan styrd av sin biologiska algoritm och egen vilja. Tobias Bradford ställer ett tyst skratt mot tomheten och vanmakten inför döden.

Stockholm 2022-09-17 © Susanna Slöör

Nosedive © Tobias Bradford

Galleri Magnus Karlsson, Stockholm | Saskia Neuman Gallery, Stockholm | Omkonsts startside

Dela med andra |

Dela artikeln via Facebook: Omkonst Facebook>>

Vill du kommentera artikeln maila till redaktion@omkonst.com